

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **114** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **21.6.2017**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 014/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 08 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

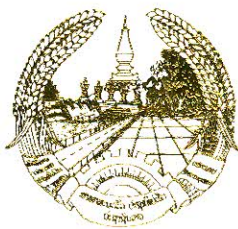
- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ).
- ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

(Handwritten signature)

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 09 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 10/05/17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງ ວັນທີ 10 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ(ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 22 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 10 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ, ກວດກາຂອງສານປະຊາຊົນ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນຄະດີເປັນຕົ້ນ ການພິຈາລະນາຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ພາວະວິໄສ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ ແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄູ່ຄວາມ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 2 ສານປະຊາຊົນ

ສານປະຊາຊົນ ແມ່ນ ອົງການຕຸລາການ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ.

ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີແຕ່ສານເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີສິດອຳນາດພິຈາລະນາຕັດສິນ, ພິພາກສາຄະດີ ບົນພື້ນຖານຫຼັກຖານ, ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ ໝາຍເຖິງ ປະທານ, ຮອງປະທານ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຄະນະສານ, ຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ, ຈຳສານ, ພະນັກງານວິຊາການ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານ;
2. ຄຳຕົກລົງຂອງສານ ໝາຍເຖິງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາຂອງສານ;

3. ຄຳສັ່ງຂອງສານ ໝາຍເຖິງ ຄຳຕົກລົງປະເພດໜຶ່ງຂອງສານກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີ ເຊັ່ນ ຄຳສັ່ງຍຶດຊັບ ຫຼື ອາຍັດຊັບ, ຄຳສັ່ງຊັດມ້ຽນຄະດີ, ຄຳສັ່ງຈັບຕົວ ແລະ ອື່ນໆ;

4. ຄຳຂີ້ຂາດຂອງສານ ໝາຍເຖິງ ຄຳຕົກລົງປະເພດໜຶ່ງຂອງສານກ່ຽວກັບການຂີ້ຂາດສິດອຳນາດຂອງສານ, ຂອງຄະນະສານ, ການບໍ່ຮັບເອົາຄະດີມາພິຈາລະນາ, ຄຳຕັດສິນປະຫານຊີວິດ ແລະ ອື່ນໆ;

5. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໝາຍເຖິງ ຄຳຕັດສິນຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນ;

6. ຄຳພິພາກສາຂອງສານ ໝາຍເຖິງ ຄຳຕັດສິນ ຂອງສານຂັ້ນອຸທອນ ແລະ ຂັ້ນລົບລ້າງ;

7. ຄູ່ຄວາມ ໝາຍເຖິງ ໂຈດ ແລະ ຈຳເລີຍ ລວມທັງບຸກຄົນທີສາມໃນຄະດີ;

8. ຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ໝາຍເຖິງ ທະນາຍຄວາມ, ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການຈັດຕັ້ງ, ຜົວ ຫຼື ເມຍ, ພໍ່ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຍາດໃກ້ຊິດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີຕາມການມອບໝາຍ ຫຼື ຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ຈຳເລີຍ, ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ, ໂຈດທາງແພ່ງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ;

9. ທະນາຍຄວາມ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄູ່ຄວາມ ຕາມກົດໝາຍ;

10. ໝາຍຮຽກຂອງສານ ໝາຍເຖິງ ໜັງສືທີ່ອອກໂດຍສານ ເພື່ອຮຽກຕົວໂຈດ, ຈຳເລີຍ, ບຸກຄົນທີສາມ, ພະຍານ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນໃນການດຳເນີນຄະດີ ເຂົ້າມາສານຕາມວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝາຍຮຽກ;

11. ປະເພນີສານ ໝາຍເຖິງ ຄຳພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກ່ຽວກັບບັນຫາໃດໜຶ່ງໃນຄະດີອາຍາ ຊຶ່ງກົດໝາຍກຳນົດໄວ້ບໍ່ຊັດເຈນ; ຄະດີແພ່ງ, ການຄ້າ, ແຮງງານ, ປົກຄອງ, ຄອບຄົວ ແລະ ເດັກ ຊຶ່ງກົດໝາຍບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ຫຼື ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມ;

12. ຈຳສານ ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຮັດວຽກຊ່ວຍຄະນະສານໃນການປະກອບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສຳນວນຄະດີ, ບັນທຶກຄຳໃຫ້ການ, ກະກຽມ ແລະ ບັນທຶກປຶ້ມປະຊຸມສານ ແລະ ວຽກງານອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະສານ;

13. ຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ໝາຍເຖິງ ຄຳຕັດສິນ, ຄຳພິພາກສາຂອງສານ ຊຶ່ງໂຈດ, ຈຳເລີຍ, ບຸກຄົນທີສາມ ບໍ່ໄດ້ຂໍອຸທອນ, ຂໍລົບລ້າງ ຫຼື ໄອຍະການປະຊາຊົນ ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຄັດຄ້ານ, ຄຳພິພາກສາຂັ້ນລົບລ້າງຂອງສານປະຊາຊົນພາກ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສານປະຊາຊົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສານດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ການສະໜອງງົບປະມານ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ເໝາະສົມ ຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ເພື່ອໃຫ້ການພິຈາລະ

ນາຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳໃນ ສັງຄົມ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກົດໝາຍ ໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຖືງຂະບວນການຍຸຕິທຳ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ມີຄະນະສານ ເຄື່ອນທີ່.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນການພິຈາລະນາຕັດສິນຂອງສານ

ສານປະຊາຊົນ ຕັດສິນຄະດີເປັນ ສາມຂັ້ນ ຄື:

- ຂັ້ນຕົ້ນ;
- ຂັ້ນອຸທອນ;
- ຂັ້ນລົບລ້າງ.

ຄະດີທີ່ຄູ່ຄວາມຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວ, ຄະດີທີ່ມີລັກສະນະເປົາ ຫຼື ມີມູນຄ່າບໍ່ສູງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ, ການດຳເນີນຄະດີເດັກ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ຂັ້ນອຸທອນເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ສິດຂໍລົບລ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະສານຂັ້ນອຸທອນ ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດກົດໝາຍ ເຊັ່ນ ການປະກອບຄະນະສານ, ສານບໍ່ມີສິດອຳນາດ ຫຼື ສານຕັດສິນເກີນສິດອຳນາດ, ການລະເມີດຫຼັກການ ຂອງການໄຕ່ສວນຄະດີ, ການຕີຄວາມໝາຍຂອງເຫດການ ຫຼື ການນຳໃຊ້ກົດໝາຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ສານປະຊາຊົນເຂດ ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ.

ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕັດສິນຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຕາມກົດໝາຍເປັນຂັ້ນ ຕົ້ນ ຄະດີທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ ຫຼື ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນແລ້ວ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາ ຊົນ.

ສານປະຊາຊົນພາກ ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ ຄະດີ ທີ່ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ສານເດັກ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນໂດຍຄູ່ ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ; ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນລົບລ້າງທາງດ້ານກົດໝາຍ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໄດ້ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງໂດຍຄູ່ ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ພິພາກສາເປັນຂັ້ນລົບລ້າງ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນ ພາກ ແລະ ສານທະຫານຂັ້ນສູງ ໄດ້ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີ ຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ໄອຍະການທະຫານ.

ມາດຕາ 6 ການປົກປ້ອງ

ຜູ້ພິພາກສາ, ພະນັກງານຂອງສານປະຊາຊົນ ລວມທັງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການແກ້ແຄ້ນ, ຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ອິດສະລະພາບ, ກຽດຊື່ສຽງ, ຊັບສິນສ່ວນຕົວ ຫຼື ຂອງຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງສານປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ສຳມະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານການສອບສວນ ແລະ ປະກອບຫຼັກຖານ, ການຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ ລວມທັງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ຫຼັກການພື້ນຖານໃນການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການພື້ນຖານໃນການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ

ການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສານ;
2. ຮັບປະກັນສິດຂອງພົນລະເມືອງໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີ;
3. ຮັບປະກັນ ຄວາມເປັນເອກະລາດໃນເວລາດຳເນີນຄະດີ;
4. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍໃນການພິຈາລະນາຄະດີ;
5. ຮັບປະກັນ ການພິຈາລະນາຄະດີເປັນໝູ່ຄະນະ;
6. ໃຫ້ໃຊ້ພາສາລາວໃນການດຳເນີນຄະດີ;
7. ຮັບປະກັນການພິຈາລະນາຄະດີຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານຢ່າງເປີດເຜີຍ;
8. ເຄົາລົບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 9 ຄວາມສະເໝີພາບຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສານ

ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສານໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ພາສາ, ລະດັບການສຶກສາ, ອາຊີບ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ພູມລຳເນົາ ແລະ ອື່ນໆ.

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງແພ່ງ ແລະ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ຫຼື ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເມື່ອມີການລະເມີດທາງອາຍາ.

ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຊາວຕ່າງດ້າວ ແລະ ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນ ສປປ ລາວ ມີສິດເທົ່າ
ທຽມກັນກັບພົນລະເມືອງລາວ ຖ້າຫາກກົດໝາຍບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີ

ຜູ້ຖືກຫາໃນຄະດີອາຍາ ແລະ ຄູ່ຄວາມໃນຄະດີແພ່ງ ມີສິດຕໍ່ສູ້ຄະດີດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຜູ້ປົກປ້ອງ
ຫຼື ທະນາຍຄວາມ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.

ລະບຽບການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທະນາຍຄວາມ ຫຼື ຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ໃນການດຳເນີນຄະດີ ໄດ້ກຳນົດ
ໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທະນາຍຄວາມ, ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ, ການດຳເນີນຄະດີເດັກ ແລະ ກົດ
ໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ.

ມາດຕາ 11 ຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງສານ

ໃນການໄຕ່ສວນ ແລະ ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ສານມີຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ປະຕິບັດ
ຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາຄະດີຕາມກົດໝາຍ

ໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ສານຕ້ອງອີງໃສ່ຫຼັກຖານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງ
ເຂັ້ມງວດ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາໃດໜຶ່ງ ຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສານຕ້ອງຕັດສິນບັນຫານັ້ນ
ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການນິຕິທຳ ແລະ ປະເພນີສານ. ສຳລັບການກະທຳໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ກົດໝາຍອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍານັ້ນ ສານຈະນຳມາຕັດສິນລົງໂທດທາງອາຍາ
ບໍ່ໄດ້.

ຄຳພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກ່ຽວກັບບັນຫາໃດໜຶ່ງໃນຄະດີອາຍາ ຊຶ່ງກົດໝາຍ
ກຳນົດໄວ້ບໍ່ຊັດເຈນ, ຄະດີແພ່ງ, ການຄ້າ, ແຮງງານ, ປົກຄອງ, ຄອບຄົວ ແລະ ເດັກ ຊຶ່ງກົດໝາຍບໍ່ໄດ້
ກຳນົດ ຫຼື ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ບໍ່ຈະແຈ້ງນັ້ນ ໃຫ້ຖືເປັນປະເພນີສານ ຊຶ່ງສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນຕ້ອງໄດ້ປະ
ຕິບັດຕາມຈົນກວ່າບັນຫານັ້ນ ຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ. ສຳລັບຄຳພິພາກສາຂອງສານຂັ້ນລືບລ້າງ
ຂອງສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ຈະເປັນປະເພນີສານໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄຳແນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາຄະດີຄະດີເປັນໝູ່ຄະນະ

ຄະນະສານຕັດສິນຂອງ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ,
ນະຄອນຫຼວງ, ສານປະຊາຊົນເຂດ ແລະ ສານທະຫານ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ພິພາກສາສາມຄົນ, ໃນນັ້ນ
ໜຶ່ງຄົນເປັນປະທານ ແລະ ອີກສອງຄົນເປັນຄະນະ ຍົກເວັ້ນຄະດີເບົາບາງ, ເລັກນ້ອຍ, ມີມູນຄ່າບໍ່ສູງ
ຫຼື ໂຈດ ແລະ ຈຳເລີຍຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາຜູ້ດຽວ ພິຈາລະນາຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນກໍໄດ້.

ຄຳຕົກລົງຂອງຄະນະສານ ຕ້ອງຖືເອົາຕາມສຽງສ່ວນຫຼາຍ.

ການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມລັບ.

ການພິຈາລະນາຕັດສິນໂດຍຜູ້ພິພາກສາຜູ້ດຽວໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 14 ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນຄະດີ

ໃນການດຳເນີນຄະດີ ໃຫ້ໃຊ້ພາສາລາວ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສາລາວ ມີສິດໃຊ້ພາສາຂອງຕົນເອງ ຫຼື ພາສາອື່ນ ໂດຍຜ່ານຜູ້ແປພາສາ.

ມາດຕາ 15 ການພິຈາລະນາຄະດີຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານຢ່າງເປີດເຜີຍ

ການພິຈາລະນາຄະດີຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີທີ່ຄະດີຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມລັບຂອງລັດ ຫຼື ຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄະດີເດັກນັ້ນ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງປິດລັບ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດຂອງຄຳຕົກລົງຂອງສານ

ສານ ອອກຄຳຕົກລົງໃນນາມ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວນັ້ນ ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ຕ້ອງເຄົາລົບ; ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 98 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ.

ຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວນັ້ນມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດ ແລະ ບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ແຕ່ຢ່າງໃດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີພິເສດ ເປັນຕົ້ນ ມີຫຼັກຖານໃໝ່ ຈຶ່ງມີສິດສະເໜີຮ້ຽມຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ III

ການຈັດຕັ້ງສານປະຊາຊົນ

ໝວດທີ 1

ທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່

ມາດຕາ 17 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງສານປະຊາຊົນ

ສານປະຊາຊົນ ແມ່ນ ອົງການຕຸລາການ, ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການພິຈາລະນາຕັດສິນ, ພິພາກສາຄະດີ ແນໃສ່ສຶກສາອົບຮົມພົນລະເມືອງ ໃຫ້ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍໝາກຜົນຂອງການປະຕິວັດ, ລະບອບການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ປົກປັກຮັກສາສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ, ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ເພີ່ມທະວີນິຕິທຳ, ກຳຈັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 18 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນ

ສານປະຊາຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາອົບຮົມ, ໄກ່ເກ່ຍຄູ່ຄວາມ, ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ຊອກຫາ, ກຳຈັດສາເຫດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ພາໃຫ້ມີການກະທຳຜິດ;
3. ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການເມືອງ, ສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ຂອງພົນລະເມືອງໃຫ້ສູງຂຶ້ນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບອົງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
5. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ກົດໝາຍ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

**ໝວດທີ 2
ລະບົບການຈັດຕັ້ງ**

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ລະບົບການຈັດຕັ້ງຂອງສານປະຊາຊົນ

ລະບົບການຈັດຕັ້ງຂອງສານປະຊາຊົນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
2. ສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບດ້ວຍ:
 - ສານປະຊາຊົນພາກ;
 - ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ສານເດັກ;
 - ສານປະຊາຊົນເຂດ.
3. ສານທະຫານ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ອາດສ້າງຕັ້ງສານສະເພາະຕາມຂະແໜງການ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 20 ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແມ່ນ ອົງການພິພາກສາສູງສຸດຂອງ ສປປ ລາວ, ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການພິພາກສາຄະດີ, ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ, ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ, ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານໃນທົ່ວປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ມາດຕາ 21 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນລົບລ້າງ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນພາກ ແລະ ສານທະຫານຂັ້ນສູງ ໄດ້ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ໄອຍະການທະຫານ;
2. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນຮື້ພົ້ນ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ;
3. ແນະນຳທາງດ້ານປະເພນີສານ, ອະທິບາຍເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍໃນຂົງເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ;
4. ແນະນຳ ແລະ ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານກົດໝາຍໃນການດຳເນີນຄະດີຂອງ ສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ;
5. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບສິດອຳນາດຂອງສານໃນທົ່ວປະເທດ;
6. ເຮັດບົດອະທິບາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ເພື່ອໃຫ້ສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ແລະ ສານທະຫານເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;
7. ຊີ້ນຳວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ, ນິຕິກຳອື່ນ ແລະ ສະເໜີການຕີຄວາມໝາຍກົດໝາຍ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
8. ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ສານເດັກ ແລະ ສານປະຊາຊົນເຂດ ທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງສານດັ່ງກ່າວ;
9. ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນກ່ຽວກັບບັນຫາການຈັດຕັ້ງ, ການປັບປຸງ ແລະ ການບໍລິຫານສານ;
10. ຊີ້ນຳວຽກງານສ້າງຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ, ຈຳສານ ແລະ ພະນັກງານຂອງສານ;
11. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງສານ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສັງລວມພາກປະຕິບັດຂອງສານ, ຈັດຕັ້ງວຽກງານສະຖິຕິສານ, ເຮັດບົດວິໄຈສະຖິຕິສານ ແລະ ວຽກງານອື່ນຂອງສານ;
12. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ກົດໝາຍ;
13. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ສານປະຊາຊົນພາກ

ສານປະຊາຊົນພາກ ແມ່ນ ສານໜຶ່ງໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການພິພາກສາຄະດີ ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ສານເດັກ ໄດ້ຕັດສິນເປັນ

ຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນ; ເປັນຂັ້ນລົບລ້າງ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໄດ້ພິພາກສາ ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ສານປະຊາຊົນພາກ ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນຫຼວງ ຫຼື ແຂວງໃດໜຶ່ງ ໂດຍກວມເອົານະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 23 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນພາກ

ສານປະຊາຊົນພາກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຄະດີ ທີ່ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ສານເດັກ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ;
2. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນລົບລ້າງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຄະດີ ທີ່ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໄດ້ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ;
3. ທວງເອົາຄະດີຈາກ ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມາດຳເນີນ ແລະ ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ດ້ວຍຕົນເອງ ຖ້າເຫັນວ່າຄະດີນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນ ຫຼື ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເປັນພິເສດ ຕາມລະບຽບການ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຄະນະປະທານ;
4. ຜັນຂະຫຍາຍຄຳແນະນຳທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ປະເພນີສານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ສານເດັກ ແລະ ສານປະຊາຊົນເຂດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ;
5. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ, ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ສັງລວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ເກັບກຳສະຖິຕິຄະດີຂອງສານ;
7. ສົ່ງຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຄຳພິພາກສາໃຫ້ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກ ເພື່ອກວດກາ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ກົດໝາຍ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ສານເດັກ

ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແມ່ນ ສານໜຶ່ງໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ, ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການຕັດສິນຄະດີເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຄະດີທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ ຫຼື ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນແລ້ວ.

ໃນແຕ່ລະ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີການສ້າງຕັ້ງສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ສານເດັກ.

ສຳລັບສານເດັກນັ້ນ ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ສານເດັກ

ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາອອກຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຄະດີທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ ຫຼື ພິຈາລະນາພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດໄດ້ຕັດສິນແລ້ວ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ;
2. ທວງເອົາສຳນວນຄະດີທີ່ເຫັນວ່າ ມີຄວາມສຳຄັນ ຫຼື ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເປັນພິເສດຈາກສານປະຊາຊົນເຂດມາດຳເນີນ ແລະ ພິຈາລະນາຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ຕາມລະບຽບການໂດຍການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະສານ;
3. ສົ່ງສຳນວນຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນແລ້ວ ຊຶ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສັບສົນ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນພາກດຳເນີນ ແລະ ພິຈາລະນາພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກປະທານສານປະຊາຊົນພາກນັ້ນ ເສຍກ່ອນ;
4. ແນະນຳທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ທາງດ້ານປະເພນີສານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນເຂດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ;
5. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ແລະ ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ຂອງສານປະຊາຊົນເຂດທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ສັງລວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ, ເກັບກຳສະຖິຕິຄະດີ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ສານຂັ້ນເທິງ;
7. ສົ່ງຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນຂັ້ນເທິງ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອກວດກາ;
8. ສົ່ງຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ ໃຫ້ທ້ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກຕົວ, ສະຖານທີ່ກັກຂັງ, ສູນດັດສ້າງ ແລະ ຄ້າຍດັດສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບໂທດຕັດອິດສະລະພາບ;
9. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ກົດໝາຍຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;

10. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານເດັກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີເດັກ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ສານປະຊາຊົນເຂດ

ສານປະຊາຊົນເຂດ ແມ່ນ ສານໜຶ່ງໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ, ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຄະດີທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສານປະຊາຊົນເຂດ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ກວມເອົາຫຼາຍເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມາໂຮມເຂົ້າກັນເປັນເຂດໜຶ່ງ ຕາມສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ມີຄະດີເກີດຂຶ້ນຫຼາຍ ຫຼື ອີງຕາມສະພາບພູມສາດ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າຫາການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານໄດ້ງ່າຍ ສາມາດສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຂອງສານປະຊາຊົນເຂດຂຶ້ນຢູ່ເມືອງ, ເທດສະບານ ຫຼື ນະຄອນໃດໜຶ່ງ ຕາມການຕົກລົງຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 27 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ

ສານປະຊາຊົນເຂດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາອົບຮົມ, ໄກ່ເກຍຄູ່ຄວາມໃນຄະດີ ເປັນຕົ້ນຕໍ;
2. ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີເປັນຂັ້ນຕົ້ນ:
 - ຄະດີ ທີ່ມີມູນຄ່າ ບໍ່ເກີນ 300,000,000 ກີບ ແລະ ຄະດີກ່ຽວກັບສາຍຜົວເມຍ, ລູກ, ສິນສົມສ້າງ ແລະ ໜີ້ສິນ ຂອງຜົວເມຍ;
 - ຄະດີອາຍາ ທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໂທດຕັດອິດສະລະພາບສູງສຸດບໍ່ເກີນສາມປີ ຍົກເວັ້ນຄະດີເດັກກະທຳຜິດ;
 - ຄະດີອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
3. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ສັງລວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ, ເກັບກຳສະຖິຕິຄະດີ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ສານຂັ້ນເທິງ;
5. ສົ່ງຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນຂັ້ນເທິງ ແລະ ອີງການໄອຍະການປະຊາຊົນເຂດ ເພື່ອກວດກາ;

6. ສົ່ງຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ ໃຫ້ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກຕົວ, ສະຖານທີ່ກັກຂັງ, ສູນດັດ ສ້າງ ແລະ ຄ້າຍດັດສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສຳລັບໂທດຕັດອິດສະລະພາບ;

7. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ຂັ້ນເທິງຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ສານທະຫານ

ສານທະຫານ ແມ່ນ ອົງການພິພາກສາໜຶ່ງ ໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ສ້າງ ຕັ້ງຂຶ້ນໃນກອງທັບປະຊາຊົນລາວ, ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີອາຍາ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນຂົງເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບວຽກງານຮອບດ້ານຂອງທະຫານ, ໃນ ກຳລັງປະກອບອາວຸດປ້ອງກັນຊາດ, ຕໍ່ນາຍ ແລະ ພົນທະຫານ, ກຳມະກອນ, ພາລະກອນປ້ອງກັນ ຊາດ ແລະ ຕໍ່ບຸກຄົນນອກກອງທັບ ໃນຂອບເຂດຍຸດທະສາດການທະຫານ ແລະ ຂອບເຂດຕັ້ງທັບຂອງ ທະຫານ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ລະບົບ ແລະ ຂັ້ນການຕັດສິນຂອງສານທະຫານ

ສານທະຫານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສານທະຫານຂັ້ນສູງ;
2. ສານທະຫານພາກ.

ການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີອາຍາຂອງສານທະຫານ ມີ ສອງຂັ້ນ ຄື:

- ຂັ້ນຕົ້ນ;
- ຂັ້ນອຸທອນ.

ສານທະຫານພາກ ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ກົດໝາຍ.

ສານທະຫານຂັ້ນສູງ ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບຄະ ດີອາຍາທີ່ສານທະຫານພາກໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ໂດຍໄອຍະການທະຫານ.

ສຳລັບຂັ້ນລົບລ້າງ ແມ່ນ ພິຈາລະນາຢູ່ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານທະຫານ

ສານທະຫານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການພິຈາລະນາຄະດີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະດີ ທີ່ພົວພັນເຖິງການກະທຳຜິດທາງອາຍາຂອງນາຍ ແລະ ພົນທະຫານ, ກຳມະກອນ ແລະ ພາລະກອນປ້ອງກັນຊາດ;

2. ຄະດີ ທີ່ພົວພັນເຖິງການກະທຳຜິດທາງອາຍາຂອງກຳລັງສຳຮອງ, ກຳລັງປ້ອງກັນຕົວ, ກອງຫຼອນ ແລະ ຂອງບຸກຄົນທີ່ພວມເຮັດໜ້າທີ່ໃນໄລຍະອົບຮົມ, ຫັດແອບ, ກຽມພ້ອມສູ້ຮົບ, ເຄື່ອນໄຫວສູ້ຮົບ ຫຼື ລາດຕະເວນ ຊຶ່ງກອງທັບເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ;

3. ຄະດີ ທີ່ພົວພັນເຖິງການກະທຳຜິດທາງອາຍາຂອງບຸກຄົນນອກກອງທັບ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມລັບທາງການທະຫານ ແລະ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງກອງທັບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ກຽດສັກສີຂອງນາຍ ແລະ ພົນທະຫານ.

ລະບົບການຈັດຕັ້ງ, ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານລະອຽດຂອງສານທະຫານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານທະຫານ.

ໝວດທີ 3

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ

ມາດຕາ 31 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ສານປະຊາຊົນມີກົງຈັກ ດັ່ງນີ້:

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີ ສະພາຜູ້ພິພາກສາ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ.

ສານປະຊາຊົນພາກ ມີ ຄະນະປະທານ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ.

ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ຄະນະປະທານ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ.

ສານປະຊາຊົນເຂດ ມີ ຄະນະປະທານ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ.

ສຳລັບໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງສານເດັກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ສະພາຜູ້ພິພາກສາ

ສະພາຜູ້ພິພາກສາ ແມ່ນ ຄະນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ບັນດາຮອງປະທານ, ບັນດາຫົວໜ້າຄະນະສານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຈຳນວນໜຶ່ງ ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໂດຍແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ຈຳນວນສະມາຊິກສະພາຜູ້ພິພາກສາ ບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບຫ້າຄົນ.

ສະພາຜູ້ພິພາກສາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງກົດໝາຍ ແລະ ຮ່າງນິຕິກຳອື່ນຂອງສານປະຊາຊົນ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງຄຳແນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຂອງສານປະຊາຊົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງຄຳແນະນຳທາງດ້ານປະເພນີສານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ຄຳຕັດສິນປະທານຊີວິດ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ອອກຄຳຂໍ້ຂາດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ຄຳສະເໜີຮັຟ້ນຄະດີຂອງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເພື່ອໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ພິຈາລະນາ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
8. ກະກຽມເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ;
9. ສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານເປັນຕົ້ນ ການດຳເນີນຄະດີ;
10. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງບົດລາຍງານຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.
ກອງປະຊຸມສະພາຜູ້ພິພາກສາ ເປີດຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍສາມເດືອນຕໍ່ເທື່ອ.
ກອງປະຊຸມສະພາຜູ້ພິພາກສາ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີສະມາຊິກເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາຜູ້ພິພາກສາທັງໝົດ.
ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາຜູ້ພິພາກສາ ຈະມີຄຸນຄ່າໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສູງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ຄະນະປະທານຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ຄະນະປະທານສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນ ຄະນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ບັນດາຮອງປະທານ, ຫົວໜ້າຄະນະສານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ ຈຳນວນໜຶ່ງ.

ຄະນະປະທານຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະປະທານຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າບັນຫາສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ ຄະດີປະທານຊີວິດ ແລະ ຄະດີອື່ນ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສິດອຳນາດຂອງຕົນ;
2. ສະຫຼຸບ ຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານເປັນຕົ້ນ ການດຳເນີນຄະດີ;
3. ຄົ້ນຄວ້າເອກະສານ ທີ່ຈະນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;

